

Gorski list

Uvodna riječ

Kolor-tisak za duginu zastavu Gorski list ne može si priuštiti pa molimo čitateljstvo da zamisli boje. Puse hejterima!

Plastična zemlja

Danske kronike, dio III.

U našim krajevima često čujem isticanje plastičnosti izgleda žena. Navodno stavljuju umetke, idu na plastičnu kirurgiju, i generalno trude se izgledati što više kao njihovi uzori iz medija. Čini mi se da je generalno mišljenje o Dankinjama upravo suprotno, gdje se one smatraju bez truda i prirodno lijepima. Koliko tu ima istine, ne znam niti ču se time baviti, jer na oba mjesta svakako ima prekrasnih cura, a tko voli plave sigurno će biti sretniji čovjek u Danskoj.

Na moju frustraciju, druga vrsta plastičnosti je ipak u Danskoj sveprisutna, barem po mojim dojmovima. Pri ulasku u supermarket bilo koje vrste (a tržnice su ovdje gotovo nepostojeće), ovi Skandinavci, koji se smatraju zelenima i

Najava izleta: Moto susreti Strmac 2023.

Želiš li ljeto započeti bijegom u šumu u kojoj nema signala? Voliš li planinarenje, roštilj, turiranje motora i hvatanje čepova? MK Pijandure i ove godine organizira tradicionalni odlazak na *motorijadu* koja će se održati u subotu 8.7. na izletištu Strmac pokraj Nove Gradiške. Plan je sljedeći: prvo ćemo malo lutati šumama, zatim otići u razgledavanje motora i navečer se opustiti uz koncert Unimogsa i Leta 3. Spavat ćemo u šatorima, a u nedjelju ujutro zajedno pripremiti roštilj. Nakon roštilja idemo u razgledavanje Nove Gradiške i ispijanje Orangine.

Pridruži nam se u ovoj avanturi, doživi nezaboravna iskustva i zajedno s Novogradičanima dočekaj naše pobjednike s Eurosonga! Uskoro na mailing listu stiže više informacija o izletu i prijavama. *Stay tuned...*
M.S.

progresivnima, zamotavaju gotovo svaki komad voća i povrća u plastiku. Htjeli ste 2 mrkve? *Tough luck*, pakiranja su isključivo od 1.5 kg i kvare se u roku od par dana. Osim toga, plastika u kojoj dolaze ne može se reciklirati zato što se recikliraju samo tvrde plastike. Možda ćete pomisliti da je ovo tek puka slučajnost, te se zapravo mari za plastiku. Statistike Eurostata pokazuju da je Danska zemlja s trećom najmanjom količinom recikliranja plastike u EU, te jedna od četiri zemlje EU s rastućim emisijama stakleničkih plinova, a sličnim trendom mogu se pohvaliti i neke druge skandinavske zemlje. Zbilja govori o tome da je *branding* sve, ha? Vrijedi napomenuti da otprilike isti postotak energije u Danskoj dolazi iz obnovljivih izvora kao i u Hrvatskoj, te su obje zemlje iznad prosjeka EU. L.Z.

Put do Knina u Dorijinom autiću

Izlet na Dinaru, dio I.

Prvi vikend u mjesecu maju odluče Pijandure na dvodnevni na Dinaru, najviši vrh Lijepe naše. Ujutro 6. maja nas 13 se skupilo ispred KSET-a i posložilo tri auta. Iz iskustva kažem, u autiću koji je vozila Doria, *vibra* je bila više nego je-be-na. Krenuli smo laganim tempom: Neno Belan – Sunčan dan, a *playlista* je obišla svijet od Ede Majke do Metallice i sve do Thompsona. Na autoputu pričali smo o našim proživljenim anegdotama nakon položenog vozačkog ispita, i ja sam otvorila temu da mi je tata objašnjavao „kako doći do Ličkog Petrovog Sela do Zadra“. U svojoj lekciji rekao mi je da pratim table za veće gradove npr. ako vidim tablu Split, Zagreb, Maribor, logično,

pratim put Split dok ne dođem do table gdje piše Zadar. I ta priča ostala nam je svima u glavama sve do Knina.

U međuvremenu, Doria pretiče čovjeka koji vozi isti autić, a on joj ne da *pardon* i počinje utru. Uspije ga preteći, kad eto njega nakon 10 min, pretiče on nas, pa mi njega, pa on nas, pa mi njega...i skrenemo na *bengu* na *kaficu*. Naravno, skrenuo je i on. Nećete vjerovati, Gospodin Brzina i njegova žena isto su planinari, ali za razliku od nas išli su na Velebit. Koja sreća da se i na planini nismo morali s njima utrkivati. I tako, popijemo *kaficu*, krenemo na put, i pratimo table dok ne vidimo da piše Knin, po prijašnjim objašnjenjima mogtate. *Vajbamo* u autu, pjevamo, razgledamo prirodu oko nas, i ugledamo tablu za silaz s auto puta: Knin – Drniš – Šibenik...

Fan fact: Skoro smo umrli kad smo čuli koliko nas je autoput koštao.

Dogovor je bio da se nađemo s ostatkom ekipe ispred Lidla u Kninu. Dalje smo se vozili po nekim selima i slušali uvodnu pjesmu iz Malih letećih medvjedića. Poslala sam video u grupu kako vajbamo i pjevamo i gledamo prirodu nakon čega je uslijedio Dijanin poziv:

Dijana: „Gdje ste vi?“

Doria: „Vozimo se u autu?!“

Dijana: „Koliko imate još do Knina?“

Ivor dobacuje: „Još 40 min“

Dijana: „Čekamo vas skoro sat vremena ispred Lidla, požurite“?

Nakon što je Dijana rekla da požurimo, Doria nije dala gas i rekla kako je sretna što se Boc nervira (hihi). Što mislite gdje smo pogriješili?

Ako se vratimo na priču o tablama na putu, Doria je zaboravila Valove upute da skrenemo na staru cestu prema Gračacu (što je daleko bliži i JEFTINIJI put od onog koji smo mi „produžili“) ali lekcija „kako doći do Ličkog Petrovog Sela do Zadra“ ostala nam je svima u glavicama, pa smo istu taktiku probali primijeniti i tu.

Dođemo mi do Lidla, Boc je ljut, a ostali se smiju. No, nema veze, bitno da smo mi *vajbali*. Krećemo dalje prema početnoj *tački* planinarenja: vožnja još 10 km makadama do 800 m nadmorske. Makadam je opaka stvar...dok su svi išli lagano po njemu, Dorin autić je nakon 5 km rekao: „Ne mogu dalje“. Morali smo se parkirati negdje sa strane, i propješaćiti taj put do naše početne planinarske *tačke*. Prihvatali smo to kao karmu na *cijelovremeni vajb* u autu koji smo držali. Ako vas zanima kako je izgledao sutradan povratak od Knina do Zagreba, samo ču vam reći, došli smo živi i zdravi. To je jedino bitno. Jedino se autić malo prehladio. *E.D.*

Vic

- Zakazan vam je termin 30. travnja 2024. u 09:00h.
- Doktore, može li to malo ranije?
- 'Ajde onda u pola 9.'

Horoskop

Ne znam jeste li vi dobili SMS poruku ali NASA javlja da je u svemiru ogromna gužva. Veneru goni strijelac, na Jupiteru su se pojavile ribe, Neptun je otkrio da ima brata blizanca.... sve što se događa ispričat će vam zvijezde u nastavku.

Strijelac 22.11. – 21.12.

Nalazite se u rutini. Tako je kako je. Što je bilo, bilo je, a sada je tako kako je. (*note* onome koji čita: 'esi mi dobaaaar')

Vodenjak 20.01. – 18.02.

Ubojitim pogledom na život nadvladat ćete svaku kušnju pred vama. Saturn u desnom boku tjerat će vas da izgurate sve stepenice.

Jarac 22.12. – 19.01.

Vaš put je jasan. Često ćete biti u pravu, što će uzneniriti vaše odnose s ribama.

Ribe 19.02. – 20.03.

Nemir u vašem životu izazvan je Saturnovim pritiskom. Neptun vas opija i onemogućuje racionalnost, ali to nije niti potrebno. Ne bojte se rasplamsati vatru u sebi.

Ovan 21.03. – 20.04.

Sada je pravo vrijeme za fokus na intelektualno uzdizanje. Zbog Jupitera što udara sa zapada će vas pratiti sreća. Možda nađe prilika za zaradu.

Bik 20.04. – 20.05.

Bit ćete puni elana zbog Sunca koje sija u središtu vašeg znaka. No, pred vama se nalazi burno ljetno zbog Merkura koji pada na zapad. Morate donijeti mnoge odluke koje će se činiti kao da dva puta sijeku; ali Uran će nadvladati Merkur i unijeti dodatnu sigurnost u vaše odluke.

Blizanci 21.05. – 20.06.

Vašim životom vladaju emocije. Ulazit ćete u česte konflikte zbog Marsa koji iz raka tuče Veneru u istoku znaka. Rakovima pristupajte s dodatnim oprezom.

Rak 21.06. – 22.07.

Teška vremena traže teške ljude. Mars u centru vašeg znaka jasno će pokazati pravi put kada se nađete na idućoj prekretnici. Pazite da vam se tvrdoglavost ne obije o glavu.

Lav 23.07. – 22.08.

Vaš život je na pravome putu. Svaka sumnja okončana je time što znate točan odgovor na sva životna pitanja.

Djevica 23.08. – 22.09.

Mjesec sa zapada tjerat će vas na propitkivanje svega što vidite. Stvari će sjesti na svoje tek kada ih okrenete naglavačke.

Vaga 23.09. – 22.10.

S istoka će sjenu baciti Mjesec, što je pogodno vašem karakteru jer će biti slobodan donijeti prave odluke. Vjerujte okolini u kojoj se nalazite.

Škorpion 23.10. – 22.11.

Intriga obavlja vaš znak. Šetate po granicama, a put do sreće naći ćete kada prekoračite te granice.
M.S.

Samarsko stijenče

Uponedjeljno jutro, ranom zorom, sa samo sat vremena zakašnjenja od planiranog polaska, krenusmo autima prema Ogulinu. Po dolasku smo popili *kafu* i odigrali jutarnji biljar u kulnom Dreams rock caffeu s pogledom na rijeku Dobru. Nakon što smo otišli iz kafića, Marci je otišao nazad u kafić po čačkalicu i nije ga bilo 100 godina. Tako krenusmo i prema Samarskom *stijenču*. Na putu do *stijenča* imali smo priliku diviti se prizorima lijepе prirode te slatkim živućim janjcima koji nisu bili za jest. Barem ne još xddd. Nakon duge vožnje po makadamu, došli smo do krajnje točke od koje smo tada pješke krenuli do Ratkovog skloništa noseći mnogo kanistara vode i fino meso za roštilj. U Ratkovom skloništu ostavili smo višak stvari (uključujući Lakija), te se uputili na

planinarenje koje će potrajati 7 sati. Staza je bila zahtjevna, ali mnogo zabavna s puno *čilanja*. U stijenama je bilo dosta rupa pa ih je Blaž stručno ocjenjivao po njihovoj kakvoći. Max i Lovro su odlučili ići putevima koji nisu bili putevi, ali ni obilježeni put kojim smo išli mi ostali nije baš izgledao *putasto*. Nismo znali koliko nas je išlo, ali je Boc prebrojao da nas je taman (bravo Boc). Popeli smo se na nekoliko vrhova, svi su izgledali slično, a pogledi su bili mnogo lijepi. Nismo sreli medvjeda niti medvjedove mlade, samo jednog puha kod skloništa. Teta iz kafića nam je idući dan rekla da je prije postojala i pitoma lisica koja je obitavala kod skloništa no netko ju je likvidirao. Pokoj joj duši. Nakon cijele vječnosti hodanja vratismo se do skloništa. Tamo je sada bilo vrijeme za zapaliti vatru i peći meso, hvala Luka na mesu. Tu su nam se pridružili Miki i Val koji su nas usrećili ekstra zalihamama vina i mineralne. Laki je bio glavni za roštilj i vratina je bila jako fina, a Viktor je bio glavni za karaoke. Dio noći smo se grijali uz vatru, a dio uz Marcijev matičnjak. Onda smo pošli leći nagurani na daskama, podovima i klupama. Laki je dva puta pao sa klupe, ali na svu sreću nije se ozlijedio.

Sljedećeg jutra je dio ljudi je otišao na novo planinarenje, ali ovaj put na kraću rutu. Dok smo ih čekali igrala se trešeta i grad država, a Viktor je nadoknadio svoj *beauty sleep*. Boc i Marci su odlučili ići duljom rutom sa Mikijem i Valom, pa smo mi ostali pregovarali dali da podemo do autiomobila i ostavimo im porukicu da smo otišli jer nam je već bilo dosta tog skloništa i Samarskog *stijenča* ili da ih ipak pričekamo. Na svu sreću, kako smo dugo raspravljali o tome pa su se oni u međuvremenu vratili. Tada smo napokon krenuli prema autima i vratili se u Ogulin na pivu i oproštajni biljar. Dio ljudi je bio i na *predputnoj* pizzi i pizza je bila *masu* fina. Najbolji dio je što tamo nismo imali signala, a i ekipa je bila za poželjeti. Hvala Lovri i Luki na organizaciji, i valjda bude i neki dvodnevni na Velebit s kupanjem. Pusa čao. E. Krč.

Cajka mjeseca

Cajka mjeseca

Ana Bekuta – Bekrija

Štovanici čitaoci najtvrdje rubrike Gorskoga lista, ovaj vam mjesec dajem na prijedlog jednu aktualnu. Nadaleko su poznati *afteri* poslje dežurstava koje priređuje vaša najdraža Planinarska sekcija, kao što se i znaju količine alkohola koje se popiju na njima, iako im se rijetko kad može dokučiti točan broj. Vjerujem, također, da određen broj vas ima onog nekog tko ih čeka kod kuće te vas iduće jutro kudi da ste se kasno vratili iz *Lumpovanja*, s onim klasičnim pitanjem: "Imaš li ti kuću?!" Upravo za vas, izdvajam pjesmu Ane Bekute iz davne 1991. godine, koja svojom tematikom ne gubi na svojoj zimzelenosti, a i platinasti *tiraž* izvornoga albuma dovoljno govori o tome do koliko je duša prodrla ova pjesma. Ana nam pjeva o perspektivi upravo te osobe koja čeka svoga dragoga da se vrati iz žestokog pića. Iako nije za svačiji ukus, njen jedinstvena boja glasa izuzetno potkrpljuje tematiku pjesme. Drugim riječima, ta nezaobilazna tuga u njenom glasu, koja se osjeti u većini njenih pjesama, i u sprezi s veselijim instrumentalnim dionicama kao u „S obe mi se ruke krsti“, i u onim sjetnjim numerama poput „Zlatiborske zore“, pristaje tekstu pjesme Bekrija poput ključa svojoj bravi. Također je dojmljiva dualnost između dvije melodijske teme: na dijelovima „Hej, gde si ti? (...) Hej, da li znaš?“ gdje nam duljinom i visinom tonova Ana prenosi praktički zapomaganje za svojim dragim, ali kad njen „srce sreću ne krije, evo meni moga bekrije“, tada napravi vrlo primjetan zaokret u raspoloženju, iako na prvi mah melodija ne dobija drastičnije promjene. Zbog svega gore navedenog, ali, naravno, i činjenice da je PGP RTS počeo stavljati mastere na Spotify, pozivam vas da poslušate ovomjesečnu numeru, ne samo kad ste u žestokom piću, nego i onda kad vam srce naprosto zaziva lumpovanje, ali kad su oko vas skripta, formule, papiri... Ipak je došlo doba da se dovrši semestar, je li tako? M.B.

Pijandura mjeseca

Pijandura:

★★★★

Planinar:

★★★

U ovo vrijeme ispitnih rokova, dragi čitatelji, nudim vam ništa manje dolj blistavo uzornog studenta - našeg prirodnog *plavušana* Ivana Krešića.

Ovaj izuzetno ponosan Zagrepčanin FER je upisao kao logični nastavak MIOC-a jer, kako kaže, dok programira osjeća se kao Bog.

Usprkos tome, nikako ne želi da ga se smatra štreberom i zaluđenim *FERovcem*. Da se jednog dana probudi kao žena odrekao bi se tog studija i živio od svoje iskonske zavodljivosti i *sugar daddyja*. Naravno da ni ne *sumnjam* u njegov uspjeh u tom zanatu! Iako ga mnogi znaju kao neslužbenog princa Pijandura zbog evidentne sličnosti sa zanosnim *plavušanom* iz Shreka, Ivan ovim putem skromno moli da ga se odsad isključivo asocira s mladim DiCapriom. Osim plavih lokni, glumčeva ljubav prema bistrim morima parira Krešinoj prema bistrom alkoholu. Od samih početaka zna svoj tip pa je s tekile postepeno diplomirao na votku koja do dan danas kraljuje njegovim nepcем. Kao svoju duhovnu životinju odabrao je pak srnu - napominje da dijele osobine kao što su ljepota i bojažljivost. Te osobine ga ponekad napuste kada se napije i svjestan svoje pretjerane prisnosti dok piće odlučio se opuštati na druge načine.

Pijanstvo tako mijenja opojnim supstancama koje ga lansiraju u nove umne sfere. U tim sferama priželjkuje si jednom uživati s Isusom jer se nadi kojem duhovnom savjetu ili pak s

našim Šapinom. Drugim riječima, ista osoba.

Kako trijezan, tako i pod utjecajem obožava promatrati ljude i da se sutra probudi kao super junak ne bi se zamarao suludom snagom niti svjetskim mirom. Ne, njemu bi najdraže bilo moći znati svaku nezgodnu statistiku o čovjeku kojeg gleda. Ponavljam, nije štreber. Fascinacija ljudskim umom vidljiva je i u najdražim mu hobijima - *gaslightingu* i emocionalnoj manipulaciji. Tako se jednom prilikom usred *poslovnjaka* na JF-u lažnim namjerama umiljavao bivšoj šefici Pija. Ali ovo je već posao za *Info sekciju*.

Unatoč upitnim hobijima, Krešo je ipak dobra duša meka srca. Potajno je veliki fan Mije Dimšić i jedva čeka prvu priliku za koncert a ako ga želite skroz raspametiti samo pustite Coloniju i zaplesat će pred vama kao paun, obećaje. Burne reakcije moli da ne primate k srcu, a umnim manipulacijama odvratite istom mjerom za uzajamno uživanje.

Općenito o promociji i marketingu misli samo loše i beskompromisno je uvjeren da je to potpuna prevara širih masa. Osim završnog rada, projekt kojim se trenutno strastveno bavi je uvjeravanje *KSETovaca* da su ptice zapravo ribe s krilima te da je to sve, citiram, isti *shit*. Da ne mislite da samo po klubu širi propagandu, danas je ponosno reklamirao planinarenje na razgovoru za praksu. On pak planinari iz skroz čednih razloga - jednostavno voli prirodu i opuštanje. U svojoj karijeri planinara još se doduše nije naučio dobro pakirati hranu pa često završi na milosti drugih ali rijetko tko će mu odoljeti.

Za kraj čitatelje moli da, iako ih je često ostavila kako na rubu WC-a, tako i života, ipak daju votki drugu sansu. G.G.V.